

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

45. Qualiter anima contemplantis dicitur supra corpus eleuari, & fieri simplex siue vnica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

est nunc illud, quod ipsam animã in altum ferre & congregare ad vnitatem & reducere ad simplicitatem posset? & eam ab hoc procelloso fluctuanti & tumultuoso mari per innumerabiles sollicitudines, per diuersas phantasias & imaginationes velociter inundantes eripere? Certè hoc nemo, nisi virtus tuæ gratiæ valet facere: & huius maris magni & spaciosi, quod intra nos est motus mitigare. Tu Domine suscitas egenũ iacentem de puluere vanarum cogitationũ, & eleuas pauperem de stercore inordinatarũ delectationum: collocans eum in alto, vt sedeat cum principibus id est cum angelis & sanctis, & conuersatio eius sit in cœlis. Hoc gratiæ munus illis verè & solũ conceditur, qui accuratè & ardentè illud exquirunt, & ad hoc se disponunt.

*QUALITER ANIMA CONTEMPLA-
tina supra corpus eleuatur, & efficitur sim-
plex & vnica.*

CAPVT XLV.

Non debemus existimare quòd anima secundum substantiam deserit propriũ corpus, cum in contemplatione rapitur secundum communem cursum: sed pro tunc dicitur esse, vbi fuerit cor & amor eius. secundum enim B. Augustinum anima verius est vbi amat quàm vbi animat, id est quam in corpore quod viuificat. Dico igitur quòd talis animæ deuotæ eleuatio extra mundum, & supra ista corporalia vsq; ad seipsam, vel vsq; ad angelos vel certè vsq; ad creatorem suum, quia altius nõ potest ascendere, fit per fortem & sanctam meditationem, vel

per ardentem amorem. Itaque talis fortis & sancta meditatio, vel amoris ardor virtute est tam potens, ut faciat eam obliuisci, & cessare ceteras alios operationes & phantasias; ac si esset in perfecta quiete & in quodam dulci sopore. & si penitus tales operationes non cessant, non tamen valent interrompere, vel superare illam validam meditationem seu feruidam dilectionem propter suam vigorosam virtutem. Oportet quoque ut anima in tali meditatione totaliter sit occupata & amore feruenti, neque sit ei cura pro tunc de quacumque alia re, neque ad alia respiciat, nisi forte ea cursim transcurrens: non tamen in eis pedem figens, id est non demoretur in talibus. Et hoc posse fieri quotidiana experientia in rebus minoribus nobis ostendit. Hoc asserit Aristoteles dicens, quod contingit nonnunquam quempiam super aliqua re tam vehementer meditari, ut a pertis oculis non videat illud quod ante ipsum transit: & saepe illi cum quibus est, loquentur, & faciet coram eo multa, quorum ipse nihil sciet: sed in sua vehementi meditatione perseverabit ac si dormiret. Unde & de tali consuevit dici istud commune proverbium: Iste suos meditatatur amores. Talem modum raptus concipiunt aliquando scholastici, cum ad compilandum aliqua subtilia intendunt. Tale quoque aliquid solet accidere pictoribus, & aliarum subtilium artium artificibus positis in vehementibus imaginationibus. Legitur quippe de quodam philosopho, nomine Archimedes in Geometricis peritissimo, quod decreuit imaginando facere subtilia instrumenta ad expugnandum, defendendum, & capiendum

dum vrbes. & cum urbem quam prædictus Philosophus incolebat, ab hostibus capi contingeret, iussit dux exercitus, ne prænominatus Philosophus necaretur: & cum à casu quidam ad eum intrasset & in illis vehementibus imaginationibus occupatū reperiret, interrogavit eum quod esset eius nomen: ille verò manens fixus, & intētus in suis imaginationibus nesciebat neque attendebat quid ab eo quæreret, nisi quòd innuebat ei, ne eū impediret, nihil aliud respondens: vnde & vitam perdidit. Ecce quàm attēta erat istius cogitatio, vt eius virtute neq; inuasionem propriæ urbis neq; hostem qui eum occiderit, agnouerit. Alius quoq; Philosophus nomine Neades sæpè ad mensam sedens obliuiscēbatur sumere cibū, & oportebat ne inedia periret, vt quædam eius ancilla sibi victum capiendū subministraret. De quo Valerius quod prædiximus recitans, dicit, eum solum propter animam vixisse, & corpore veluti re extera & inutili fuisse circumseptum. Prædicta adduximus exempla ad demonstrandum quòd anima imaginationes & sollicitudines inutiles à se possit expellere, vt valeat ad altiora & sibi magis proficua eleuari & ascendere: & sic reduci ad unitatem & simplicitatem, intendens duntaxat quomodo possit peruenire ad suum creatorem qui est eius locus, finis, & amor: quamuis hoc facere tãto sit fortius & difficilius scilicet, quod in præmissis exemplis ostendimus quãto oportet nos vti spiritualibus meditationibus, & habere cogitationes altiores & magis extraneas.